

Nadžskofova homilija ob somaševanju z duhovniki jubilanti 2015, stolnica, 4. 7. 2015

Dragi jubilanti,

Vesel sem, da lahko skupaj obhajamo to daritev tukaj v tej kapeli v kateri počivajo relikvije blaženega A. M. Slomška.

Obhajanje duhovniškega jubileja je najprej priložnost, da se Bogu zahvalimo za dar duhovništva, ki vam je bil podarjen.

Na začetku vsake duhovniške poti je vabilo, je klic Jezusa dobrega pastirja, na ta klic pričakuje naš odgovor.

V evangelijih lahko vidimo, da je Jezus svoje učence najprej poklical, jim razlagal, čemu je Sin Človekov prišel na svet, jih poučeval, tudi odkrito povedal, kaj jih v prihodnje lahko doleti.

Eno je »biti poklican«, drugo pa je svobodna odločitev poklicanega. Katere pogoje Jezus postavi, da nekdo lahko gre za njim? Odpovedati se sebi, vzeti križ na rame in hoditi za njim.

Tej življenjski odločitvi potem sledijo vsakodnevne odločitve, tiste za resnico, za dobroto, za ljubezen.

Ko prebiramo življenjepise svetnikov vidimo, koliko truda so vložili v to, da bi naredili to, kar je dobro, to kar jih je povezovalo z Bogom, to kar jim je pomagalo izvrševati Božjo voljo. Razumeli so, da so vsak trenutek potopljeni v Božjo voljo in to jim je dajalo zavest, da so vsak trenutek v Bogu, v nadnaravni ljubezni. Ravno zaradi tega je vsako delo, vsak gib, nekaj velikega in nosi na sebi znake večnosti.

Jezus nas vabi, da gremo »za Njim«. On sam nam kaže pot, ki jo je prehodil on, ta ga je vodila v Jeruzalem. Vedel je, da ga tam čaka trpljenje, pa je šel naprej, ker je vedel, da trpljenje in smrt ne bo zadnje dejanje, zadnje bo vstajenje.

Na to pot je Jezus želel pripraviti Petra in vse nas. To je pot, ki vodi v življenje, če pogumno in vztrajno preraščamo starega človeka in pustimo, da raste novi, v katerem zmagujeta ljubezen in svoboda, z njim pa tudi mir in sreča.

Kdor se odpove sebi, ne izgubi svoje identitete, ampak postane odprt za Boga in za bližnjega. Njegovo življenje postane daritev in podobno Jezusovemu življenju, ki pa vključuje tudi trpljenje in križ, da bo v polnosti našel svoje življenje v Bogu.

Dragi jubilanti, Vi ste svoje življenje posvetili Bogu in Cerkvi. V svojem življenju ste doživljali, da ta glas, ki ste ga v sebi začutili in naj odgovorili, vas ni zapustil. Vaše srce je napolnjeval z mirom, veseljem in ljubeznijo.

Ciril Jeruzalemski takole opisuje učinke Jezusovega vstopanja v naše srce:« Njegov prihod je blag, njegovo delo prijetno in breme lahko. Žarki luči in spoznanja ga spremljajo. Prihaja s čutenjem pravega prijatelja...»

Če želimo vedno biti odprti za Jezusov glas, da lahko izpolnujemo Njegovo voljo, je potrebna domačnost, ki pa raste po molitvi in branju ter premišljevanju Božje besede. Le molitev nam lahko izostri čut za Božje vzgibe in navdihe.

Danes, ko obhajamo vaše jubileje, prosimo tudi za nove duhovne poklice. Moliti za nove duhovne poklice pomeni moliti, da bi znali mladi, tako fantje, kot dekleta, v sebi prepoznati glas, ki jih vabi in kliče v hojo za Njim. Seveda ni dovolj samo prepoznati ta glas. Potreben je tudi pogum in tega največkrat zmanjka.

Dragi jubilanti, mnogo let je od takrat, ko vas je Bog poklical na pot duhovništva in Vi ste mu odgovorili in se pogumno podali na pot.

Za ene je to 60. let, za druge 50. In za tretje 25.

Hvala Vam za ta pogum!

Razdajali ste se ljudem h katerim Vas je poslala Božja previdnost, oznanjali ste jim Božjo Besedo, delili zakramente jih učili pogovora z Bogom po molitvi. Hvala vam za vložen trud!

Mnoge milosti je Bog po vas podelil ljudem še posebej po obhajanju svete daritve in zakramentu sprave.

Naj vas dobri Bog še dolgo ohranja in vam daje potrebnih moči, da bi lahko v Gospodovem vinogradu bili vsak na svoj način in po svojih močeh glasniki Njega, ki se je svoji dobroti ozrl na vas, vas poklical, da greste za Njim.

Naj vas spremlja Nebeška Mati Marija, kraljica duhovnikov!

Ta vaš jubilej obhajamo v kapeli, kjer so relikvije bl. A.M. Slomška, naj vas spremlja njegov vzgled in njegova priprošnja. Amen

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit